

Temná vize země za „Drahoše prezidenta“ podle děkana Ševčíka: Znehodnocené úspory lidí, orientace na západní přeregulované trhy, mocenský diktát Bruselu, vítání a kývání...

21.01.2018

ROZHOVOR „Profesor Drahoš nerozumí ekonomice, ani hospodářské politice, přijímal by migranty, v Bruselu všechno odkýval a přijetím eura znehodnotil úspory českých občanů,“ říká v interview pro ParlamentníListy.cz děkan Národohospodářské fakulty VŠE v Praze Miroslav Ševčík. Současný prezident Zeman má naopak podle docenta Ševčíka zkušenosti a pokračoval by v obhajobě českých národních zájmů.

Pane děkane, v současné předvolební prezidentské kampani se prakticky nemluví o některých důležitých ekonomických otázkách. Především jde o euro, na které mají oba kandidáti odlišné názory. Drahoš je pro přijetí, Zeman to podmiňuje vyhozením Řecka, což fakticky znamená, že je proti. Nakolik je tato otázka z hlediska budoucího prezidenta důležitá?

Problematiku zavedení eura považuji za dost zásadní. Prezident Zeman si pravděpodobně uvědomil, že celý koncept společné měny je chybný a od začátku neúspěšný politický projekt, který nemá s ekonomickým racionálním téměř nic společného. Proto již také na zavedení eura netrvá a dokonce, jak v otázce sdělujete, ho podmiňuje „vyhozením“ Řecka. Tady nutno podotknout, že vyhozeno by nemělo být jen Řecko, ale i další země dlouhodobě chronicky neplnící fiskální Maastrichtská kritéria (např. Španělsko, Portugalsko, Itálie, ale i Francie, Belgie atd.). Přijetí eura je třeba důrazně odmítnout.

Jiří Drahoš říká, že bychom euro měli přijmout do čtyř let. Co všechno by to pro Českou republiku z vašeho pohledu znamenalo?

Prof. Drahoš si asi neuvědomuje, že přijetí eura do čtyř let znamená připravit žádost již nyní. Pan prof. Drahoš je odborník v oblasti chemie, absolvent Vysoké školy chemicko-technologické, nicméně je patrné, že ekonomikou a hospodářské politice vůbec nerozumí. Česko sice splňuje nominální konvergenční kritéria, ale daleko důležitější je naplňování reálných konvergenčních kritérií. Bohužel prof. Drahoš nevnímá to, že zavedení eura je pro Českou republiku v současné době i v časovém horizontu sedmi, osmi let nevýhodné, a že náklady spojené s jeho zavedením převyšují značnou měrou případné výnosy. Opomíjí například fakt, že by došlo ke znehodnocení úspor domácností, protože tyto by byly přepočítány kurzem, který je v současné době zatím nevýhodný.

Další z politiků, rovněž odborníků v oblasti chemie, který měl velký vliv na hospodářskou politiku státu a který rovněž absolvoval Vysokou školu chemicko-technologickou, byl Miroslav Kalousek. Tento politik rovněž hospodářské politice státu nemohl rozumět a během své působnosti ve funkci ministra financí se mu podařilo vytvořit nejvyšší státní dluh ve výši 667 miliard Kč. Druhý nejvyšší státní dluh ve výši 394 miliard Kč vytvořil ve funkci ministra financí Bohuslav Sobotka, který má právnické vzdělání. Již v základních kurzech hospodářské politiky, které přednáším na Národohospodářské fakultě VŠE v Praze, někdy používám ve vztahu politiků a jimi realizované hospodářské politiky rčení: „již ani korunu z veřejných rozpočtů nazmar a euru trvale nazdar“.

Prezident republiky sice přímou pravomoc v tomto směru nemá, do jaké míry se ale dá hovořit o nepřímém silném vlivu, kterým může (ne)přijetí eura ovlivnit?

Prezident samozřejmě má, nebo může mít, silný vliv na přijetí či nepřijetí eura. Prezident republiky mimo jiné jmenuje na návrh pověřeného předsedy vlády ministry, kteří mají politickou roli a zodpovědnost při rozhodování o podání žádosti pro vstup do eurozóny. Dále jmenuje členy bankovní rady ČNB, kteří připravují podklady k žádosti, a navíc guvernér ČNB žádost spolupodepisuje. Mimochodem do konce roku 2018 budoucí

prezident jmenuje dva ze sedmi členů bankovní rady. Prezident tak má silný vliv, zda euro bude či nebude přijato, a to jak formální, tak neformální.

Co se týče eura, ještě jedna otázka. Pokud bychom evropskou měnu přijali, ČNB ztratí dozor nad bankami. Mohl byste laikovi vysvětlit, jaké důsledky by to mohlo mít? Třeba pro úspory českých občanů? Nebo žádné riziko neexistuje?

I kdyby existovaly ekonomické důvody k přijetí eura, jakože v žádném případě v současné době neexistují, ztráta kompetencí a pravomocí ČNB je jeden z důvodů, proč bychom se neměli stát členy eurozóny. Evropská centrální banka (ECB) v současné době již delší čas provádí zcela nezodpovědnou, až nepochopitelnou, měnovou politiku. Za jejího přímého dohledu tak dochází k monetizaci dluhů veřejného sektoru. I díky její činnosti se uskutečňuje morální hazard při zachraňování bank, které se chovaly nezodpovědně. Při vstupu do eurozóny by se tak Česká republika musela stát, byť nechtěně, přispěvatelem v řádu až mnoha set miliard Kč (i podle tvrzení současného premiéra ČR!) na tuto záchranu, a to i přesto, že se české subjekty chovají daleko zodpovědněji než ty, které je potřeba zachraňovat. Samozřejmě i občané by přišli o část svých úspor, protože jejich úspory v korunách by se přepočítávaly kurzem, který bude vycházet z kurzu zafixovaného na dva roky od data rozhodnutí o vstupu do eurozóny. A ten může být pro ně značně nevýhodný. Za jinak neměnných okolností odhaduji při současné mzdové hladině, cenové hladině a úrovni penzí, že kurz odpovídající výkonnosti naší ekonomiky by se pohyboval kolem hranice 18 Kč za euro.

Obecnější otázka. Prezident Zeman je krom celoživotní politické kariéry absolventem NF VŠE, kandidát Drahoš je vědec, chemik a v politice nikdy nebyl. Nakolik toto může hrát roli při výkonu prezidentské funkce?

Na tuto otázku lze odpovědět třeba i slovy Václava Havla z druhé poloviny devadesátých let: „byl bych nerad, aby se příštím prezidentem stal nějaký zasloužilý profesor egyptologie (dnes by možná řekl chemie), který nakonec bude zvolený jen proto, že nikdy nikomu nevadil a nikdy nikoho nenaštval“. A takový se zdá být prof. Drahoš. Sice slušník, ale v naprosté většině záležitostí bez názorů na konkrétní problémy, které by v podstatě okamžitě po inauguraci musel řešit.

I když v některých názorech s prezidentem Zemanem nesouhlasím, musím konstatovat, že jeho tzv. orientace na východ, která je mu vyčítána, je pragmatickým chováním, které pomáhá české ekonomice. Proč bychom neměli obchodovat s Čínou, s trhem, který má téměř 1,5 mld. obyvatel, jehož ekonomika roste v posledních dvou dekádách v průměru dvouciferným číslem ročně? Proč bychom neměli obchodovat s ruskými firmami? Podezřívá snad někdo francouzského prezidenta Macrona, který se téměř poklonkoval čínským představitelům při nedávné návštěvě Číny z toho, že se orientuje na východ, místo aby se orientoval na západ? To se máme cpát na skomírající trhy Portugalska, Španělska, Itálie, ale i Francie jenom proto, že jsou západně od nás? Všechny tyto ekonomiky jsou předlužené a přeregulované. V tomto ohledu je opět vidět neznalost, či neinformovanost, pana prof. Drahoše. Je zřejmé, že je profesorem přírodních věd, ale ty společenské zná spíše jen z interpretace poblázněné mediokracie.

Považuji za vysoce pragmatické navazování obchodních vztahů se státy a firmami, které skýtají obrovský obchodní potenciál. Konec konců za tyto snahy bylo opakovaně poděkováno mnoha řediteli a majiteli českých firem, a to i např. na sjezdu Svazu průmyslu a dopravy.

Ano, prezident Miloš Zeman je absolventem Národohospodářské fakulty VŠE v Praze a již dávno to není čistě levicově smýšlející politik. Jeho hospodářsko-politické činy v poslední dekádě jsou spíše pragmatické než ideologické.

Miloš Zeman o sobě sice říká, že je eurofederalista, ale dle některých názorů dokázal různým nápadům Bruselu čelit efektivněji, než mnozí, kteří se označují za euroskeptiky. Jiří Drahoš naproti tomu jasně deklaruje nutnost být v „tvrdém jádru“ EU, spolupracovat a nedělat potížisty. Co na to říkáte?

Myslím si, že oba se mýlí, nicméně Zemanova zkušenost ho vede k tomu, že částečně couvá ze svých původních představ. Dokáže již lépe rozeznávat bruselské eurohujerské regulační nápadky a dokáže se jim postavit. Bohužel pan prof. Drahoš podlehl mediokratickým, eurokratickým a euroromantickým blábolům

probruselských elit o tom, že pouze nápady eurobyrokratů jsou ty správné pro všechny země Evropské unie a pro všechny občany EU. Mnohdy působí až naivně a naprosto neinformovaně. Dle mého názoru se v rozporu se zájmy občanů ČR zachoval i při podpisu výzvy „Vědci proti strachu a lhostejnosti“ ze dne 17. srpna 2015, kterou jako jeden z prvních podepsal. Stal se tak bohužel jedním z VÍTAČŮ. Pan prof. Drahoš se totálně mýlí, když deklaruje nutnost „být v tvrdém jádru EU, spolupracovat a nedělat potíživosty“. Stal se tak jedním z KÝVAČŮ. Na názory představitelů z České republiky bohužel „tvrdé jádro“ nebere vůbec žádné ohledy. Ti „rozhodující“ potřebují pouze kývače a přísluhovače, kteří zmodifikují svoje názory na takové, které vyhovují právě tomu tzv. tvrdému jádru, které chce formou mocenského diktátu udělat z občanů suverénních států nesvéprávné jedince.

Ti nejvěrnější příznivci obou kandidátů na prezidenta opakují, že vítězství druhého by znamenalo tragédii v řadě oblastí a naopak jedině vítězství „jejich koně“ nám zabezpečí to či ono. Jak to vnímáte vy? Co může vítězství jednoho, prohra druhého a naopak všechno znamenat?

Naštěstí vítězství jednoho a prohra druhého nezastaví život. Mám však obavy z toho, že profesor přírodních věd nebude schopen tak účinně vyjednávat v zahraničí, jak to v posledních letech činil Miloš Zeman.

Voliči Miloše Zemana často říkají, že volí Zemana a tím volí i obranu českých národních zájmů. Tomáš Halík proti tomu řekl, že ti, kteří volí Zemana, se protíví zájmům České republiky. Jaký je váš pohled na věc?

Tomáš Halík se mýlí téměř ve všem. Zaplat' Pán Bůh ho mnozí včetně jeho církevních souputníků již prohlédli. Miloš Zeman hájí, a věřím, že bude hájit, české zájmy daleko účinněji než by tak činil, ať už Tomáš Halík, který myslí jen na sebe, byť káže vodu a pije přinejmenším víno, možná i něco tvrdšího, tak profesor Drahoš bez reálných politických a ekonomických kompetentností.